

var Danmarks flag, men også vort. Det var en gave fra en moder til sit barn, så det er blevet vor ejendom, en dyrebare ejendom, der binder moder og barn sammen, således at vi, det grønlandske folk og det danske folk, er blevet eet under een konge. Vi grønlændere siger aldrig: Danmarks konge, men: vor konge, kungerput.

Men det er ikke alene det synlige flag, der binder os sammen, Grønland og Danmark er i endnu højere grad knyttet sammen ved talrige andre, usynlige bånd. Enhver grønlænder ved, at Danmark ikke ejer Grønland bare for at skaffe sig rigdom, men for at beskytte og opdrage landets befolkning. Det er forlængst gået op for grønlænderne, hvor farligt det kunne have været for folket, hvis Danmark ikke havde draget omsorg for en sådan beskyttelse, idet vi jo ved, at mange andre primitive folk rundt omkring i verden har måttet bukke under for den overmagt, som hedder civilisationen, netop fordi der ikke er sørget for at give dem den beskyttelse, som Danmark har givet os, og vi kan med glæde erkende, at det er alene denne beskyttelses skyld, at vi i dag består ikke alene som et sundt, men også som et udviklingsdygtigt folk. Det må moder Danmark være glad for og stolt af.

Til beskyttelse har altid været knyttet opdragelse af folket, en opdragelse, der havde det formål, at folket med tiden kunne komme i samkvem med ethvert kulturfolk i verden uden skade. Den senere tids udvikling har vist, at dette formåls opfyldelse er begyndt at blive en kendsgerning, hvilket netop har nødvendiggjort den store Grønlandskommission, der er samlet for at anvise de retningslinier for fremtiden, som kan føre til, at folket kommer til at stå på lige fod med kulturfolk. Danmark har allerede vist en så stor tillid til os, at det ikke alene vil høre, men i det store og hele også rette sig efter vor stemme, for så vidt det angår vore indre anliggender. Indtil året 1939 har det grønlandske folk ikke haft lejlighed til direkte at tilkendegive sin mening overfor den lovgivende magt, men fra dette år har vi grønlændere fået direkte forbindelse med den danske rigsdag, hvilket skete på rigsdagens eget initiativ. Den danske rigsdag må være vis på, at denne tillid ikke alene har styrket de grønlandske landsråd, men den har også skabt en langt større ansvarsbevidsthed. Forud for denne begivenhed har en af vore digtere sagt: „Der må komme en tid, hvor det opvoksende barn kan begynde at deltage i arbejdet, dette må moder Danmark håbe på“. Disse ord er nu ved at blive en realitet. De grønlandske råd er netop besjælet af den tanke at hjælpe Danmark i arbejdet. Derfor må De være sikre på, at de grønlandske landsråd ikke har større ønske, end at det påbegyndte samarbejde må styrkes og udvikles i fremtiden.

Den danske grundlov, der har bestået i de hundrede år, har været til stor velsignelse for det danske folk, og i denne velsignelse har også det grønlandske folk været delagtigt. Derfor ønsker vi det danske folk til lykke i anledning af jubilæumsdagen. Vort ønske for fremtiden er dette: gid Guds rige velsignelse altid må hvile over den danske rigsdag, således at denne velsignelse spredes over hele det danske folk og dermed over det grønlandske folk.

Et kor sang derpå „Moders navn er en himmelsk lyd“.

Riksdagens talman, Urho Kekkonen, Finland:

Ers Majestäter.

Herrar Presidenter.

Mina damer och herrar.

Då jag på denna, den danska demokratins högtidsdag, har äran att till Danmarks riksdag framföra Finlands riksdags varma hälsning och vördsamma lyckönskan, gör jag det av fullaste hjärta, ty vi finnar besjålas av samma demokratiska frihetsideal, som för